

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ - ਨੰਬਰ ਪੰਦਰਾਂ

ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ

Jeff Pippenger

2023-11-13

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ, ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਜਿਤਨਾ ਮੌਨ ਛਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਵੇਖੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਧੂਪਦਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧੂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਚੜ੍ਹਾਏ। ਅਤੇ ਧੂਪ ਦਾ ਧੂੰਆਂ, ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੇ ਧੂਪਦਾਨ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਦੀ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ, ਗਰਜਾਂ, ਬਿਜਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਹੋਇਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:1-5.

ਅਸੀਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪਹਿਲੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਨੇ ਜੋ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੁਹਰ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਰਮ ਕਰਦਾ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10, 11.

ਸੱਤਵੇਂ ਮੁਹਰ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਦੂਤ ਨਰਸਿੰਗੋ ਫੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੁਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:6।

ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ "ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ" "ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ" ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਅੰਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਉੱਡੇਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਸੀ, ਜਾਓ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਡੇਲ ਦਿਓ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:8; 16:1.

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਦੂਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉੱਡੇਲਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਸੱਤ ਕਟੋਰਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਸੰਬੰਧ ਵਜੋਂ, ਤੁਰਹੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਨਾ ਗਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਮਨ ਨਾ ਫਿਰਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਪਿੱਤਲ, ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ

ਦੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਸੁਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਤੁਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 9:20.

ਸੱਤਵੇਂ ਮੋਹਰ ਦਾ ਖੁਲਾਣਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ “ਉਚਾਰਿਆ,” ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਗਰਜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਤਦੋਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਹੀ ਲੱਗਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦੀ ਸੀ, “ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 10:3, 4.

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ “ਉਚਾਰਿਆ” ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖੋਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੁਹਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਜੋ “ਕਿਹਾ” ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਹੀ ਕਰਤੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰੱਖੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰੱਖੇ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੁਲ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਬਚਨ ਹੈ।

“ਇਹ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ: ‘ਜੋ ਕੁਝ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ।’” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.*

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਮੋਹਰ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ, ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਜੋ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਮੋਹਰ ਹਟਾਈ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੇਤ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਚਮਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਤਿਵਚਨ 4:18.

ਜਦੋਂ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਕਰੁਣਾਮਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਉਤਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਮਨਨ ਕਰੀਏ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਹਨ,—ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜੋ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ, ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹਰ ਯੁੱਗ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਸਾਵਧਾਨ ਧਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਖ਼ਰਾਸਤਮੰਦ ਖੋਜੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਦੀਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" Signs of the Times, May 26, 1881.

ਜੁਲਾਈ 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਸੱਤਵੇਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਤੀਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਾ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਕ੍ਰਮਿਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਕ੍ਰਮਿਕ ਹਨ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾਪੂਰਣ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁਰਬਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ, 'ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ' (John 17:17)। ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਕੋਈ ਇਕ ਛਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਮੁੜ ਮੁੜ ਲੜਨੀ ਪਵੇਗੀ; ਪਰ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਾਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰੇਗੀ। ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹਰ ਬਦਲਦੀ ਹੋਈ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਢਾਲਿਆ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" Faith and Works, 85.

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਕ੍ਰਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਜੁਲਾਈ 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ, 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਿਕ ਵਿਕਾਸ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਸਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੀਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਹੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਉਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਕਦੋਂ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1844 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ

ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਨਿਮੰਤਰਣ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੇਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ "ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਗਰਜਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ" ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ "ਆਵਾਜ਼" ਇੱਕ ਤੁਰਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ, ਰੋਕ ਨਾ ਰੱਖ; ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਰਸਿੰਗੋ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਖਾ। ਯਸਾਯਾਹ 58:1।

ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਰਹੀ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ "ਪੁਕਾਰਨਾ" ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਫੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ," ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਤੁਰਹੀ-ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੋ "ਆਵਾਜ਼ਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ।" The 1888 Materials, 710.

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ "ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ" ਦੀ "ਵੱਧਦੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਿਨਾਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦੱਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪਾਠ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਾੜ ਕੰਬਿਆ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਡਰ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੂਸਾ ਆਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੰਬਿਆ। ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਡਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ "ਆਵਾਜ਼ਾਂ" ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ "ਆਵਾਜ਼" ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਾ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ।

ਅਤੇ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ, ਅਤੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼; ਜਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ; (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪਸ਼ੂ ਵੀ ਉਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਬਰਛੀ ਨਾਲ ਵੇਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"; ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ।")। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:19-21.

ਜੇ "ਆਵਾਜ਼" "ਉਹਨਾਂ" ਨੇ "ਸੁਣੀ" ਸੀ, ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ "ਆਵਾਜ਼" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਿਆਨਕ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ "ਆਵਾਜ਼ਾਂ" ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੇਲ ਮੰਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾ ਕੇ ਖਰੀਦ ਲਓ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ "ਆਵਾਜ਼ਾਂ" ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਮੁਰਖ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਚੱਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀਨਾਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਗੰਭੀਰ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਦਿਵਿਆ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵੇਲੇ,—ਰਹੱਸਮਈ ਤੂਰੀ ਦੇ ਨਾਦ ਜੋ ਹੋਰ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਗਰਜਾਂ ਦੀਆਂ ਗੂੰਜਾਂ ਜੋ ਹਰ ਪਹਾੜੀ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਉੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀਨਾਈ ਦੀ ਚੋਟੀ ਉੱਤੇ ਬੱਦਲ, ਅੰਧੀ ਅਤੇ ਘਣੇ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ,—ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦਿਲ ਡਰ ਨਾਲ ਕਾਂਪ ਉਠੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਭਾ “ਦੂਰ ਖੜੀ ਰਹੀ।” ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਵੀ ਉਚਾਰਿਆ, “ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਦਾ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ।” ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਦਸ ਆਗਿਆਵਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਰਪਣ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਹਾਲਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭੈ ਨਾਲ ਆਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਚਾਰਣਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਬਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ‘ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ; ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾ ਬੋਲੇ, ਕਿਤੇ ਅਸੀਂ ਮਰ ਨਾ ਜਾਈਏ।’ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਮਾਪਦੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਾਪ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ।” Signs of the Times, March 3, 1881.

ਜਦੋਂ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਅੱਗ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ “ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਗੱਜਣਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ” ਹੁੰਦੇ ਹਨ। “ਗੱਜਣਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਆਪਣੇ “ਅਧਰਮ ਦੇ ਪਿਆਲੇ” ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ “ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆਵੇਗਾ।” “ਅਧਰਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ” ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਾਨਵ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਸਿੰਗ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ, ਜੋ “ਗੱਜਣਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ” ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹਨ, ਉਤਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਉਤਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਮੇਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੇਰੀਆਂ ਦੀ ਅਧਰਮਤਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।’ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੌਮ ਆਪਣੀ ਮੁਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਇਸ ਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਨਾਸ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਰਹਿ ਜਾਣ। ਦਇਆਲੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਰਮਤਾ ਸਹਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰੀ ਵਾਸਤੇ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਦਿੱਸਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਂਦੇ।

“ਅਚੂਕ ਸਹੀਪਨ ਨਾਲ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਹਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅੰਕ ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਧੀਰਜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਓਰੋਂ ਦਇਆ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।” Testimonies, volume 5, 208.

ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ “ਦਇਆ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤਕ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ।

“ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ! ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਯਤਨ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਮਲਤਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਦਇਆ-ਭਰਿਆ ਹਿਰਦਾ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।" Testimonies, volume 9, 97.

ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ "ਅਵਾਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੂਚਾਲ" ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ "ਘੜੀ" ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ "ਭੂਚਾਲ" ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ "ਘੜੀ" ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ "ਧਰਤੀ" ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ "ਕੰਬਣ" ਵਿੱਚ, ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ, ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸੇ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਵਿਚੋਂ ਦੇ ਫਾੜ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਫੱਟ ਗਈਆਂ। ਮੱਤੀ 25:51।

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

"ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, 'ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।' ਯੂਹੰਨਾ 19:30। ਲੜਾਈ ਜਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਂਹ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਅਨੰਤ ਉੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਗਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਨੰਦ ਨਾ ਸੀ? ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉੱਧਾਰਤਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਉੱਤੇ ਵਿਜੈ-ਉਤਸਵ ਮਨਾਇਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਾਜਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਖੋ ਗਿਆ ਹੈ।" The Desire of Ages, 758.

ਸਲੀਬ ਦਾ ਭੂਚਾਲ "ਸੱਚਾਈ" ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। "ਸੱਚਾਈ" ਆਰੰਭ, ਮੱਧ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ; ਇਹ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ, ਤਦ ਇੱਕ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਭੂਚਾਲ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਕਬਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੇਲੇ ਭੂਚਾਲ ਹੋਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਭੂਚਾਲਾਂ ਵੇਲੇ ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਸਨ।

"ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇ, 'ਇਹ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਇਆ', ਤਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਚੀਰ ਗਈਆਂ, ਧਰਤੀ ਕੰਬ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਬਰਾਂ ਖੁਲ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੌਤ ਅਤੇ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠੇ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਡੋਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਧਰਮੀ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਕਿ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਰਪਾ-ਪ੍ਰਾਪਤ, ਜੀ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਸੰਤ ਮਹਿਮਾਯੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ। ਉਹ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਸਨ, ਸਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਕ਼ੀ ਦੇਣ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ।" Early Writings, 184.

ਪਹਿਲੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗਵਾਹ ਉਸੇ ਘੜੀ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭੂਚਾਲ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਲੀਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਉਸ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਵ-ਵੇਦਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਵ-ਵੇਦਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਪੁੱਤਰ-ਸਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਵ-ਪੀੜ ਦੇ। ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਵ-ਵੇਦਨਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਜੁੜਵਾਂਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੀ ਘੜੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਸਹਿਆ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਕੰਬਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਭੇਤਮਈ ਡਰ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਣਾ ਨਹੀਂ ਛੇੜੀ ਗਈ। ਜੇ ਮਰਣਹਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੂਤਮੰਡਲੀ ਦੇ ਅਚੰਭੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਰਵਚਨ ਸ਼ੋਕ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਚਾਨਣ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕਿੰਨਾ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਹੈ।” *The Desire of Ages*, 693.

ਭੁਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣੀ ਅਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੀਆਂ ਜਨਮ-ਪੀੜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ, ਉੱਨਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀਮਾ-ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਥ ਆਵੇਗੀ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।” *Bible Training School*, December 1, 1903.

ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਝੁੰਡ ਨੇ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਬਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ “Prince Emmanuel ਦੇ ਲਹੂ-ਦਾਗੀ ਬੈਨਰ” ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਹਨਾਂ ਝੰਡਿਆਂ ਹੇਠ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ; ਦੂਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਇਮੈਨੂਏਲ ਦੇ ਲਹੂ-ਰੰਗੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਝੰਡੇ ਉੱਤੇ ਝੰਡੇ ਧੁੜ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦੀ ਟੁੱਕੜੀ ਪਿੱਛੋਂ ਟੁੱਕੜੀ ਵੈਰੀ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੋਤ ਪਿੱਛੋਂ ਗੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਇਮੈਨੂਏਲ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ: ‘ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਸੰਭਾਲਣ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ, ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਅਸੁੱਧ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਤਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਲਈ, ਬਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਆਵੇ।” Testimonies, volume 8, 41.

ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਝੰਡਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੰਡਾ ਇੱਕ ਉਗਦੀ ਹੋਈ ਜੋਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਢੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਝੰਡਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਝੰਡਾ ਹੈ। ਉਸ ਝੰਡੇ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਹਾਬ ਨੇ ਭੇਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਬਾਹਰ ਲਟਕਾ ਕੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੀ ਸੈਨਾ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਰਹਾਬ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਜੇਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਾਲ ਧਾਗਾ, ਜੋ ਰਹਾਬ ਨੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੀ ਸੈਨਾ ਲਈ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਰਹਾਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਰਹਾਬ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ੁ ਦੀ ਫੌਜ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੋਂਠਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਉਹ ਆਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਹਾਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਵੇਖ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸ ਲਾਲ ਧਾਗੇ ਦੀ ਡੋਰੀ ਉਸ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਂਗੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ, ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਵੇਂਗੀ। ਯਹੋਸ਼ੁਆ 2:8.

ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਲਾਲ ਧਾਗੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਬਤ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੁੜਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਮਿਆ ਜੁੜਵਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਇਮੈਨੁਏਲ ਦਾ ਲਹੂ-ਰੰਜਿਤ ਝੰਡਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਛਿੱਤਰਾਏ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਫਰਾਈਮ ਦੀ ਡਾਹ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਵੈਰੀ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਇਫਰਾਈਮ ਯਹੂਦਾਹ ਨਾਲ ਡਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਇਫਰਾਈਮ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਫ਼ਿਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਝਪਟ ਪੈਣਗੇ; ਉਹ ਮਿਲ ਕੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਗੇ; ਉਹ ਏਦੋਮ ਅਤੇ ਮੋਆਬ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਾਉਣਗੇ; ਅਤੇ ਅੰਮੋਨ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਗੀਆਂ। ਯਸਾਯਾਹ 11:12-14।

ਪਹਿਲਾ ਜੰਮਿਆ ਜੁੜਵਾ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੋਂਠੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਮਿਆ ਜੁੜਵਾ ਜ਼ਾਰਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੰਮਿਆ ਫਾਰੇਜ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜੱਚ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜੁੜਵੇਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੱਚ ਦੀ ਪੀੜ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ; ਅਤੇ ਦਾਈ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਰਾਹ ਬਣਾ ਕੇ ਨਿਕਲ ਆਇਆ? ਇਹ ਤੇੜ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਫਾਰੇਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਧਾਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਾਰਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 38:27-30.

ਜ਼ਾਰਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਗਦੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਅਤੇ ਫਾਰੇਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਣਾ। ਜਦੋਂ ਜੁੜਵਾ ਫਾਰੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਜੁੜਵਾ ਭਰਾ ਜ਼ਾਰਹ ਦੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਧਾਗੇ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਉਗਦੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ “ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਦਾ” ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਧਾਗੇ ਦੀ ਉਗਦੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਾਰਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਹਿਲਾਂ

ਜੰਮੇ ਜੁੜਵਾ ਅੱਗੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਜੁੜਵਾ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਬ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੇ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿੱਛਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਿੱਛਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਲੂਕਾ 13:29, 30.

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅਰਸਾ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਅਰਸਾ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਕਬਰ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਿਲੰਬ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਅਵਧੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਕਬਰ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਬਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਲਮਈ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਆਖਰੀ ਕਬਰ ਸਲੀਬ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਤੀਫ਼ਨੁਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜਦ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸੱਚਾ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਸਾਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਰਗ-ਜਨਮੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਉਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੀਜ ਤੋਂ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਦਾ ਅਨੁਕਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਨੰਗੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਚੋਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਰਦੇਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਨਵਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਭਲੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਮ।”

“ਇਸ ਵਰਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।” Review and Herald, January 17, 1893.